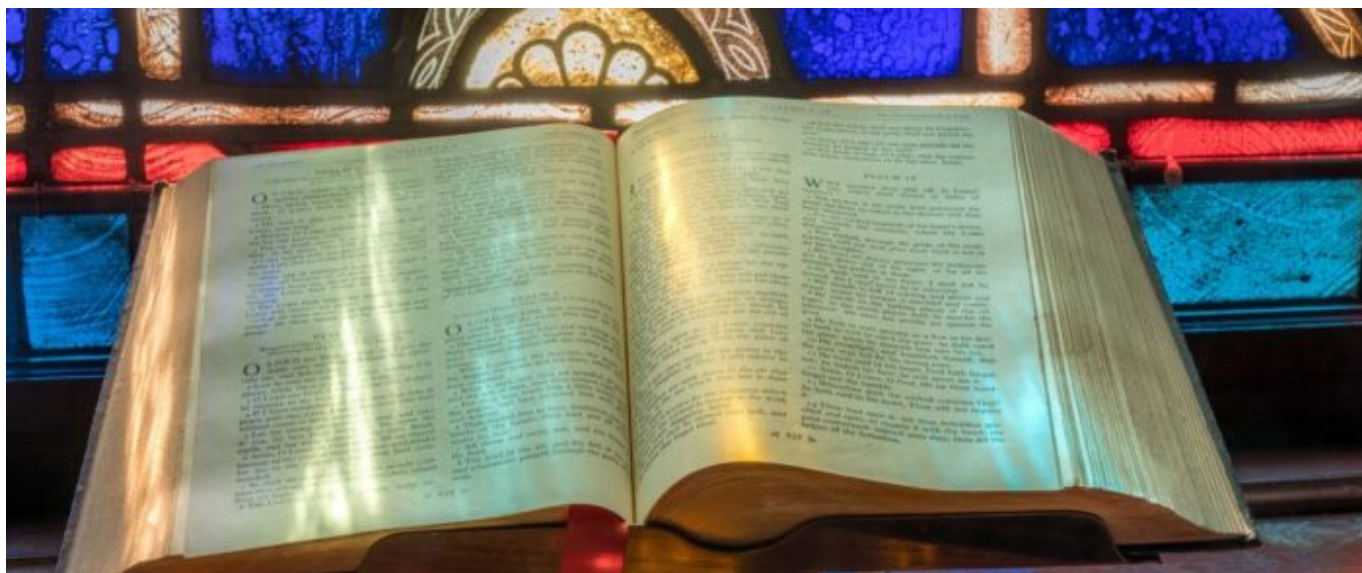

Historie: 230. Rychlý kurz historie Bible: Jak vznikla Bible

Historie

Rychlý kurz historie Bible: Jak vznikla Bible

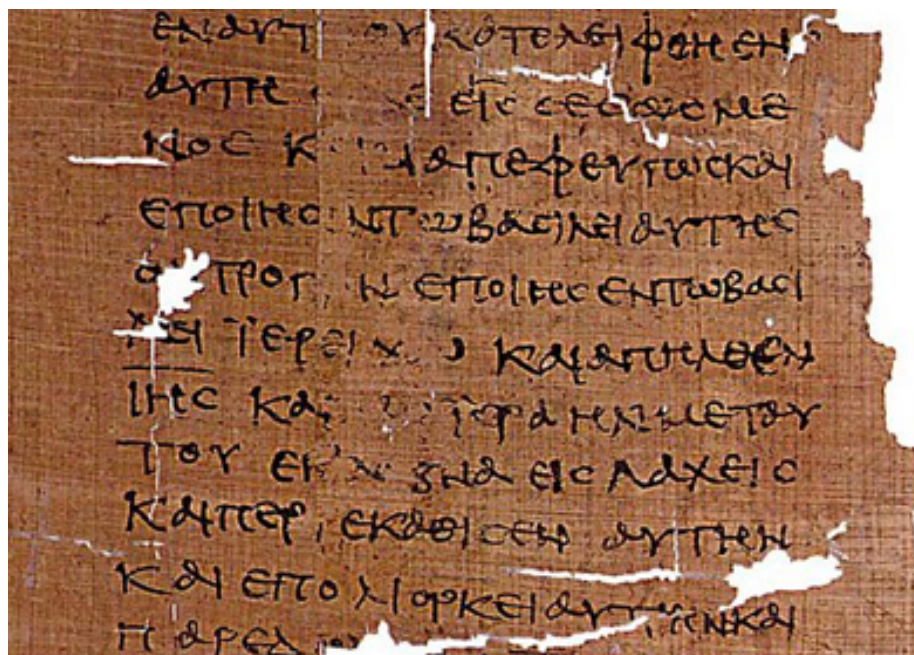

Co je bible?

Křesťané mohou Bibli považovat za „slovo Boží“, průvodce životem, knihu příběhů nebo výroků, která učí duchovní lekce o tom, co to znamená být člověkem.

Jako děti jsme Bibli možná považovali za ty knihy s pevnou vazbou, které leží na pultech kostelních lavic. Jako tu věc, kterou kazatel nosí s sebou a někdy z ní čte.

Pokud jste vyrostli jako většina křesťanů na americkém jihu, pravděpodobně jste se dozvěděli o biblické neomylnosti, představě, že vše, co je v Bibli napsáno, je doslova pravda. V Písmu nejsou žádné chyby ani problémy a jakékoli vnímané konflikty nebo chyby nelze změnit a neměly by být zpochybňovány.

Fragment Septuaginty

Fragment Septuaginty

Pravděpodobně vás tedy nikdy nenapadlo se zeptat, nebo jste si nikdy nemysleli, že se smíte zeptat: Jak vznikla Bible?

Samozřejmě, že museli existovat lidé, kteří si příběhy pamatovali a zapisovali je, a v určitém okamžiku je někdo musel všechny seřadit uspořádaným způsobem. Jak se to stalo?

Nikdy jsem si tuto otázku nepoložila, když jsem vyrůstala v církvi, a až když jsem dosáhla vysoké školy, naučila jsem se, jak byly biblické knihy psány, uchovávané, vybírány a kanonizovány.

Slovo „kánon“ se používá k popisu dohodnutého souboru spisů, které tvoří to, co dnes známe jako Bibli. „Apokryfy“ jsou knihy se spornou autoritou, které nejsou zahrnuty v oficiálním kánonu náboženské tradice.

V uplynulých prázdninách jsem si uvědomila, že tato část církevní historie je něco, o čem by církve pravděpodobně měla mluvit častěji.

Na základě rozhovoru o článku, který jsem napsala o postavě z jednoho z apokryfních textů – a o tom, jaké další texty jsou tam kromě příběhů, které čteme v kostele – moje teta Janice poznamenala: *Člověk se diví, kdo měl pravomoc volit, co je v Bibli? Hodně důvěřujeme jiným lidem, že nám tyto informace sdělí, ale je toho mnohem víc, o čem se kazatelé v kostele ani nezmiňují.*

Od té doby o této otázce přemýšlím a má pravdu. Bylo období, kdy církevní otcové vybírali, co v Bibli bude a co ne. A křesťané často nemluví o textech, které byly vyřazeny z konečného návrhu.

Takže, tady je stručná historie toho, jak Bible vznikla.

Ústní tradice

Vědci často předpokládají, že obsah Bible pochází z [ústní tradice mezi ranými izraelskými komunitami](#). To samozřejmě nelze doložit doloženými rukopisy, takže je obtížné ukázat na konkrétní datum nebo rok, kdy začaly existovat příběhy nalezené v hebrejské Bibli, kterou křesťané nazývají „Starý zákon“.

Originální rukopisy: Hebrejská Bible

Diskutovalo se o tom, kdy se začala psát hebrejská bible, ale nejstarší rukopis biblického textu archeologové našli datovaný do sedmého století před naším letopočtem: svitky Ketef [Hinnom](#). Píše se v něm v hebrejštině: „*Ať ti Hospodin žehná a chrání tě; Nechť Hospodin rozzáří svou tvář nad tebou a dá ti pokoj.*“

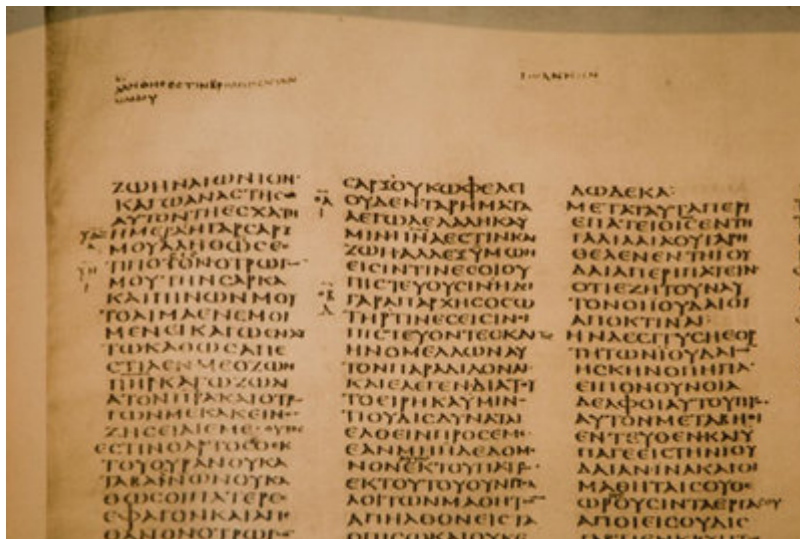
Vchod do Kumránské jeskyně 11 (foto s laskavým svolením: Alexander Schick)

Je [pravděpodobné](#), že hebrejská literatura existovala v nějaké formě dávno před rokem 700 př. n. l., ale tyto fyzické dokumenty nemáme. Nejstarší kopie částí hebrejské Bible jsou ze svitků od [Mrtvého moře](#), souboru textů nalezených v kumránských jeskyních, které zahrnují jak biblické, tak nebiblické rukopisy. Ty lze datovat mezi třetím a prvním stoletím před naším letopočtem.

Vůbec prvním známým překladem Bible je Septuaginta, první řecký překlad Hebrejských písem. Septuaginta byla vytvořena pro řecky mluvící Židy a zahrnovala knihy, které byly považovány za „apokryfní“, stejně jako další deuterokanonické knihy, které dnes nejsou v Bibli.

Původní rukopisy: Řecký Nový zákon

Texty Nového zákona jsou snadněji dohledatelné, protože tyto dopisy a příběhy byly lépe zachovány ranými křesťany. Ačkoli existují debaty o přesném datování každé novozákonní knihy, panuje shoda, že všechny knihy nalezené v kanonizovaném Novém zákoně byly napsány mezi lety 48 a 125 n. l.

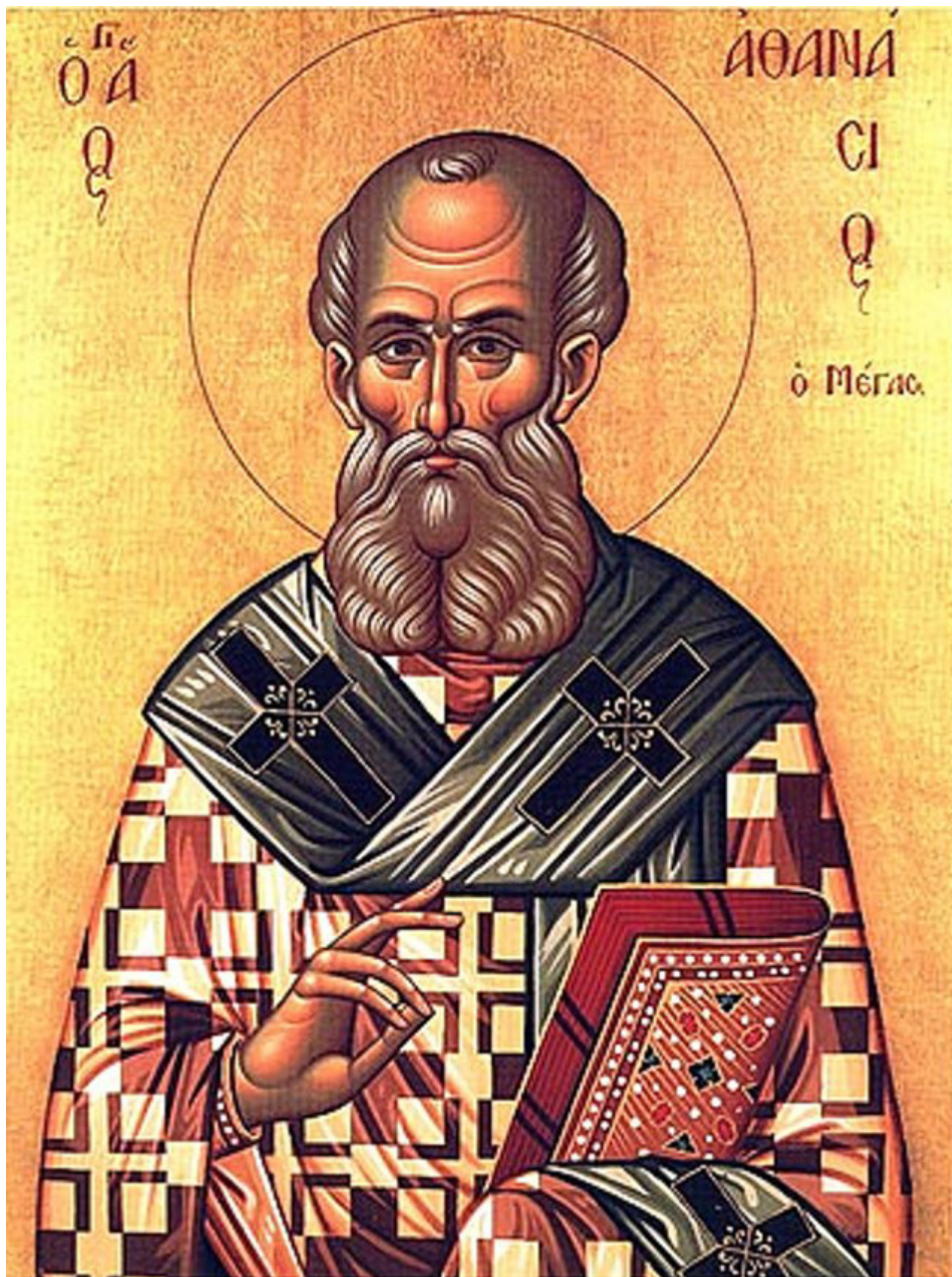

Codex Sinaiticus

První sjednocená sbírka knih Nového zákona vznikla koncem čtvrtého století našeho letopočtu: [Codex Sinaiticus](#). Kurátoři jednoho konzervačního projektu popisují Codex Sinaiticus jako „jednu z nejdůležitějších knih na světě. Rukopis, psaný před více než 1600 lety, obsahuje křesťanskou Bibli v řečtině, včetně nejstarší úplné kopie Nového zákona. Její silně opravený text má mimořádný význam pro dějiny Bible a rukopis - nejstarší podstatná kniha, která přežila starověk - má pro dějiny knihy nejvyšší význam.“

Třicátý devátý slavnostní dopis

Teprve koncem čtvrtého století byly sbírky knih v Novém zákoně poprvé uznány jako „kanonické“ spolu s hebrejskou Biblií.

Ikona svatého Athanasia

V roce 367 n. l. napsal církevní otec Athanasius svůj [třicátý devátý slavnostní dopis](#), ve kterém uznal to, co se nazývá „uzavřený kánon“ Bible. I když to ostatní zpochybňovali, jeho dopis nakonec odrážel to, co se stalo kanonickým v Novém zákoně, a nakreslil ostrou hranici mezi texty, které považoval za vhodné pro církevní použití, a texty, které považoval za heretické, a proto je považoval za „apokryfy“.

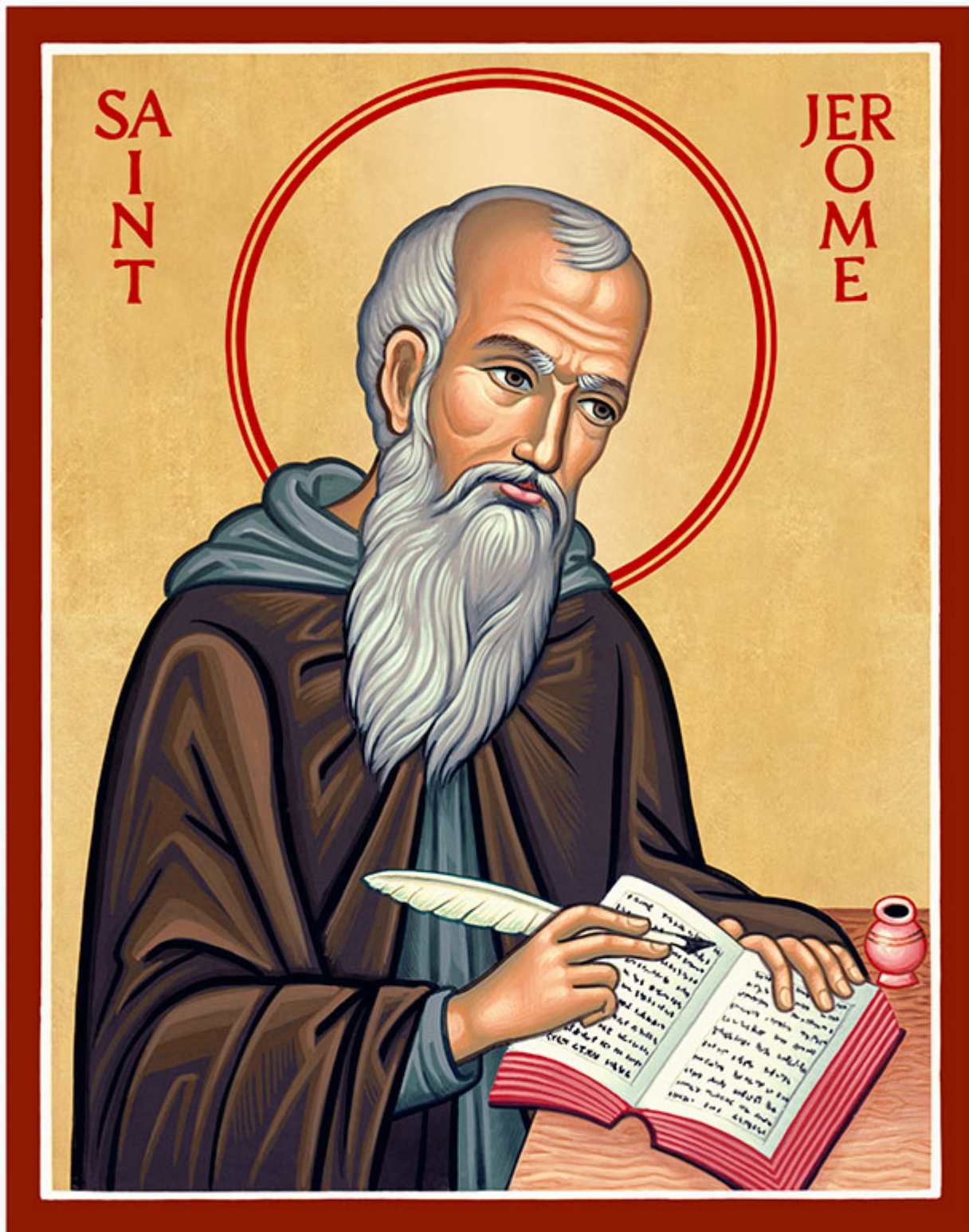
Tento dopis byl reakcí na boje proti herezi, které v té době prožívali raní církevní otcové.

Celkovým přínosem kategorizace „apokryfů“ odděleně od „uzavřeného kánonu“ bylo zajistit, aby texty používané v církevních scénářích byly v souladu s křesťanskou vírou a doktrínou a odmítaly přesvědčení, které církev považovala za heretické. Athanasius chtěl totiž chránit křesťanskou ortodoxii před [arianismem](#), netrinitární herezí, že Ježíš nebyl Bůh, ale stvoření Bohem stvořené, a tedy podřízené Bohu Otci.

V tomto okamžiku Athanasius poskytl důležitý základ pro biblický kánon, i když rozhovory o tom, které knihy by měly být považovány za „kanonické“, pokračovaly poměrně dlouho. Až v dubnu 1546 během Tridentského koncilu byl latinský překlad Vulgáty potvrzen jako autoritativní verze Písma.

A tak se zrodila Bible, jak ji známe.

Historie překladů

Ikona svatého Jeronýma

Latinská [Vulgáta](#) byla přeložena sv. Jeronýmem v roce 382 n. l. Toto byla první úplná latinská verze celého Starého a Nového zákona, přeložená pro použití v latinsky mluvící církvi v té době. Ačkoli před tímto existovaly jiné latinské verze Bible, Vulgáta je standardizovala. Navíc, různé verze Vulgáty existovaly v historii církve, jako např. Gutenbergova Bible vydaná v 1450, ale dnes není používána mnoha křesťany.

Vulgáta zahrnuje různé apokryfní a deuterokanonické texty, takže stále není v souladu s Biblí, kterou

dnes protestanti používají.

Foxova Kniha mučedníků ukazuje, jak byl Tyndale v Antverpách škrcen a upálen.

[Nový zákon Williama Tyndala](#) se stal první tištěnou částí protestantské Bible přeložené přímo z hebrejštiny a řečtiny.

V té době bylo nezákonné překládat Bibli do lidového jazyka, i když Tyndale tak či onak učinil, aby byla Bible přístupnější pro čtení. Kvůli tomu byl v roce 1536 popraven katolickou církví, ještě před dokončením překladu Bible. Překlad za něj dokončil Miles Coverdale a dokončil tak vůbec první kompletní překlad Bible do angličtiny.

Později byla [Douai-Rheims Bible](#) přeložena nikoli z původních hebrejských a řeckých rukopisů, ale z latinské Vulgáty do angličtiny, a publikovaná ve dvou různých částech. Nový zákon vyšel v roce 1582 a Starý zákon o 30 let později v letech 1609-1610. Bible Douai-Rheims byla až do 60. let 20. století standardní Biblí pro anglicky mluvící katolíky, a protože je určena pro použití v katolické církvi, obsahuje některé texty, které se v protestantských biblích nevyskytují.

Tyto historické překlady Bible připravily půdu pro moderní překlady, které dnes křesťané znají. Od ústní tradice přes hebrejštinu, řečtinu, latinu a angličtinu má sbírka knih, které nyní nazýváme „Bible“, poměrně dlouhou historii.

Mallory Challis

[Baptist News Global](#)

Mallory Challis

Mallory Challis

Mallory Challis v současné době slouží jako Clemons Fellow s BNG a je senior na Wingate University. Jako Clemons Fellow píše a překládá články různých žánrů (rozhovory, názory, analýzy atd.), které jsou zveřejňovány na veřejné náboženské zpravodajské službě „Baptist News Global“.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)